

TEATR WITKACY
SCENA PROPOZYCJI AKTORSKICH

Michał Zdunik

LALKI 2

Aktorzy:

JOANNA BANASIK
KAROLINA FORTUNA
JAGA SIEMASZKO

Scenografia, kostiumy

JOLANTA SOLSKA
SZYMON HIERONIM BUDZYK

Muzyka

AGATA SIEMASZKO
MARCIN ŚCIBIK (ROYAL MESS)

Video

MARCIN KIN

REŻYSERIA I ADAPTACJA TEKSTU
SZYMON HIERONIM BUDZYK

Prapremiera – 15 stycznia 2011 r.

Zbyt często słyszałem, że aktor jest „od grania”, a reżyser „od myślenia”.

*Zbyt szybko zapomnieliśmy o tym, że Aktor jest Personą,
która staje „twarzą w twarz” z widzem;*

*Zbyt łatwo zapominamy o tym, że to po pierwsze Aktor (Człowiek)
daje świadectwo...*

Bez widza – etc...

Bez aktora – etc...

Teatr nie istnieje.

Bez aktora – czyli?!

*SCENA PROPOZYCJI AKTORSKICH to próba (może tylko próba?) pokazania,
że każdy (także Aktor) ma w sobie swój Osobny (Osobisty) Teatr. Myślę,
że ma prawo do własnej – autorskiej wypowiedzi. Cieszyłbym się,
gdybyście Państwo z życzliwością i serdecznością (podobnie jak ja)
odkryli nowe oblicza aktorów Teatru Witkacego*

Hej!

Andrzej St. Dziuk

„Lalki” to osnuta mgiełką tajemnicy opowieść o życiu spełnionej kobiety (everyman), która mimo dóbr doczesnych i niezwykle wysokiej pozycji społecznej, zdaje się być całkowicie zagubiona. Sztuka ukazuje jej wewnętrzne potyczki, zmagania się z własnymi słabościami, lękami. Trzy kobiety - aktorki, poprzez swą niezwykłą grę, wprowadzają nas w głąb duszy jednej z nich. Poprzez wnikliwe studium postaci ukazana zostaje „złamana” przez nieustanny stres, zagubiona w nadmiarze przeżyć i łatwo dostępnych „wrażeń” kobieta. Widz ma wrażenie zakradania się do świadomości bohaterki i bycia świadkiem jej wewnętrznych zmagania z samą sobą. Temat tak bezpośrednio dotyczący psychologii człowieka w moim spektaklu realizowany jest ściśle poprzez formę. Idąc za głosem Tadeusza Kantora, Józefa Szajny czy samego Witkacego, których scheda jest dla mnie ważnym drogowskazem, właśnie dzięki działaniom czysto formalnym (m.in. w plastyce, ruchu czy artykulacji) daję widzowi szansę na wzbudzenie u siebie odczuć głębokich, sięgających do podświadomości - dlatego czasem trudnych do nazwania.

Szymon Hieronim Budzyk

*„tego teatru nie da się zrozumieć,
Jedyne wyjście to spróbować tchnąć go w siebie”*

Simon Jerome

Typowy wieczór. Pusta ulica, pojedyncze światła w oknach, migające ekrany telewizorów i stłoczeni przed nimi ludzie. Kolejne wiadomości, prezentowane przez elegancko ubranych spikerów z łagodnym uśmiechem na ustach. Oni-wpatrzeni bezmyślnie w kamerę i my-wpatrzeni bezmyślnie w nich, w szereg zapowiadanych przez nich obrazów, urywków, zdjęć... Nić porozumienia, cicha umowa o wzajemnej obojętności, jakby to wszystko było tylko dziecięcą zabawą opartą na chwilowej iluzji. Nie przeszkadzamy sobie. Oni mówią, bo muszą. Ale przecież uśmiechają się tak miło. Tam, w tle, coś się dzieje. Przed oczami pojawiają się kolejne obrazy, czołgi, tłumy na ulicach, krzyki, płacz. Warszawa, Moskwa, Londyn, kolejne ujęcia, wypowiedzi ekspertów, szybkie, spłoszone spojrzenia, skrótowe komentarze, potem następne, następne... Powoli wszystkie obrazy zlewają się w jeden, natarczywy i niepokojący, powracający wciąż z drażniącą regularnością i coraz częściej ignorowany. Tak, to już było, setki razy. Opisywane, filmowane... Ale powraca wciąż w ten sam irytujący sposób, nie daje spokoju. To wszystko, o czym słyszymy każdego dnia w radio, oglądamy na telewizyjnych ekranach w domu, w tramwaju, masa wiadomości, która powoli zlewa się w jedno, powraca ciągle, uporczywie, natrętnie, przy każdej okazji. Tylko do nas nic już nie dociera. Patrzymy obojętnie na kolejne dramatyczne obrazy, przerzucając programy; słuchamy rozpaczliwych relacji-ot tak, mimochodem. Bo nie umiemy już inaczej. Nie potrafimy już patrzeć, a raczej-nie potrafimy zrozumieć tego, na co patrzymy. I nie potrafimy o tym mówić. Przybieramy obojętny wyraz twarzy i beznamiętnym głosem komentujemy wydarzenia lub krzyczymy, choć nikt nas nie słucha.

Anna Poradzisz

Dilmah

Na herbatę zaprasza DILMAH

www.fundacjawitkacy.pl

UNIA
EUROPEJSKA

INFRASTRUKTURA
I ŚRODOWISKO
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Witkacy

ZE ZBIÓR
Instytutu Te

proj. Ewa Dyakowska-Berbecka, skład Guzik i Mrozek - Nowy targ

TEATR IM. ST. I. WITKIEWICZA

ul. Chramcówki 15, 34-500 Zakopane

teatr@witkacy.pl, www.witkacy.pl

INFO: 18 20 00 660, Kasa Teatru: 600 00 15 14